

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/248/2018
Identifikačné číslo spisu: 6712216250
Dátum vydania rozhodnutia: 29. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6712216250.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/276/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/138/2016-363 zo 14. decembra 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 6C/276/2012-342 z 2. augusta 2016 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 180,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov za 9 spojených vecí x 20,- eur.

2. Proti predmetnému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 41Co/138/2016-363 zo 14. decembra 2016 odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

3. Dňa 27. februára 2017 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne označené ako „Dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.12.2016, sp. zn.: 41Co 138-2016“. Žalobkyňa v ňom uviedla, že Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 14. decembra 2016, sp. zn. 41Co/138/2016, ktoré jej bolo doručené 4. januára 2017, rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 2. augusta 2016, sp. zn. 6C/276/2012, ktorým okresný súd rozhodol o povinnosti úhrady súdneho poplatku za podané odvolanie. Podanie dovolania v predmetnej veci žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“) odôvodnila tým, že odvolací súd jej svojím nesprávnym

procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ CSP. Namietala, že dovolaním napadnuté uznesenie je „absolútne prekvapivé“, pretože súdny poplatok jej vôbec nemal byť vyrubený. Navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť ako neprípustné, resp. smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

5. Napriek zmätočnému odôvodneniu dovolania, keď žalobkyňa (zrejme omylom) svoje dovolanie odôvodnila tak, ako keby išlo o potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, nemal dovolací súd pochybnosť o tom, že dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/138/2016-363 zo 14. decembra 2016, ktorým tento ako odvolací súd rozhodol o jej odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku. Procesná úprava účinná od 1. júla 2016 (§ 419 a nasl. CSP) súdu neumožňuje vyzývať dovolateľa na odstránenie prípadných väd dovolania s výnimkou, ak by neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP. Podmienky v zmysle § 429 CSP však v prejednávanej veci splnené sú, keď v dovolacom konaní v mene žalobkyne koná jej zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa a podané dovolanie aj formálne spĺňa náležitosti dovolania, vrátane vymedzenia prípustného dovolacieho dôvodu spôsobom, ktorý predpokladá zákon (§ 431 CSP). Nesprávne odôvodnenie dovolania (nekorešpondujúce s odôvodnením napadnutého uznesenia) preto nie je na prekážku toho, aby dovolací súd predmetné dovolanie preskúmal z hľadiska jeho prípustnosti.

6. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 440, CSP dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Tzv. vady zmätočnosti taxatívne vypočítané v ustanovení § 420 CSP pod písmenami a/ až f/ sú zároveň dovolacími dôvodmi aj dôvodmi prípustnosti dovolania (viď § 431 ods. 1 CSP).

8. V danom prípade žalobkyňa namietala, že v konaní odvolacieho súdu došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. V danom prípade je takýmto predmetom konania vo veci samej žalobkyňou tvrdený nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen v inej (exekučnej) veci. Podané dovolanie však smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo (ako neprípustné) odmietnuté odvolanie žalobkyne podané proti uzneseniu súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej a rovnako tak nejde ani o iné (nemeritórne) rozhodnutie, ktorým sa konanie vo veci samej končí v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolanie žalobkyne preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Skúmanie prípustnosti dovolania má vždy prednosť pred skúmaním, či je dovolanie dôvodné, pričom oboje patrí do výlučnej právomoci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho. Úspešné uplatnenie dovolania je podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu je, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému

(primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k posúdeniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti v ňom zaujatých záverov; pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok bez ďalšieho odmietnuť (k uvedenému bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. mája 2015, sp. zn. 3ECdo/154/2013).

11. Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 447 písm. c/ CSP dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania, teda tým, či je dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod skutočne daný.

12. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

13. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.